

a konzervgyárban

A második öt éves tervben kétszeresére növekedett a Szegedi Konzervgyár termelése, kétszer annyi árut értékesített belföldön és még ennél is többet külföldön. A termékek kilenc tized része az idén már első osztályú. „Konzerveket bontogatni” ültünk tehát össze Ábrahám Antalnéval, a gyár igazgatójával, tartalmas dobozatokat, üvegeket. Címkejűkön ilyenféle feliratok találhatók: az üzem második öt éves terve, az 1965-ös év eredményei, kilátások a jövőre. Erdemes megízlelni őket!

A gyár és a mezőgazdaság

— Előljáróban talán nem ártana néhány szót szólni arról, hogy a konzervipar, ellentétben a legtöbb iparággal, mennyire a mezőgazdasági termelés függvénye — kezdi az igazgatónő. — Üzemünk körülbelül 180 termelőszövetkezetből és állami gazdaságtól, valamint két és fél ezer háztáji gazdaságból szerzi be a zöldség-nyersanyagokat. A szerződéses terület a múlt öt évben kétszeresére nőtt, javultak a terméshozamok is, tehát a konzervipar fejlesztéséhez szükséges alapanyagbázist biztosítja a szocialista mezőgazdaság. De a különböző bizonytalansági tényezők, az időjárás alakulása, a gazdaságok felkészültségének mértéke minden évben más és más követelményeket, igen sokszor nehézségeket támasztanak.

— Hogyan tudja a gyár a termelőket segíteni az említett bizonytalansági tényezők kiküszöbölésében?

— Eszközaink ugyan korlátozottak, de egyáltalán nem lebecsülendők. Mi látjuk el a termelőket magashozamú, jó minőségű vetőmagokkal, szorgalmazzuk a szakaszos vetést, palántázást, hogy lehetőleg elkerüljük a termékek „összeérését”, a nyersanyag ütemtelen érkezését. Gépeket is adunk. Öt év alatt elértük, hogy a paradicsomot mindenütt géppel palántázzák, a borsót fele részben géppel csépelik. Rövidesen gépésíteni tudjuk a paradicsom szedését is.

Az exportnak nincs plafonja

— A termelési eredmények növekedését futólag már ismerjük, mit lehetne még elmondani ezzel kapcsolatban?

— Néhány adatot még felemlítenék. A gyár exportjának értéke nemcsak, hogy 226,3 százalékkal lett magasabb 1960-hoz képest, hanem aránya is javult az összes értékesítésen belül. Ez rendkívül örvendétes eredmény, hiszen bátran hangoztathatjuk, hogy a konzervipar exportjának nincs plafonja. Igen nagy mértékbe javult munkánk termelékenységé, az egy munkásra jutó termelés értéke 82,3 százalékkal nőtt. A költségcsökkentés csökkent. Azt sem kell letagadni, hogy a munkások átlagkeresete 18 százalékkal nagyobb, mint volt az öt éves terv elején.

— Nyilvánvaló, hogy a beszélgetésben vázolt felváltáshoz újabb termelőeszközökre volt szükség. Mit épített a gyár ezekben az években?

— Nagyon sokat, 65 millió forintot költöttünk beruházásokra, ebből 32-öt gépekre. A nehéz és sok kézi munkát igénylő műveleteket mechanizáltuk, automatizáltuk. Csak emlékeztetőül: új gépsorokat, gépeket helyeztünk üzembe a paradicsom, a zöldborsó, a zöldbab feldolgozására, a zakuszká gyártására, illetve a csomagolásnál és az anyagmozgatásban. Építettünk is. Először egy ötszáz vagon árut befogadó, most pedig egy ezer vagonos raktárt. Utóbbi jö-

vőre lesz kész. Dolgozóink megelégedésére épült fel az új szociális épület. Ellenőrző és mikrobiológiai laboratóriumot rendeztünk be, s hogy el ne felejtsük: kiépítettük a gyár útjait, közvilágítását.

— Valamennyi beruházást fel sem soroltuk, mégis nyilvánvaló, hogy a Szegedi Konzervgyár ebben az öt esztendőben igen nagyot lépett előre. Úgy is mondhatnánk, hogy most vált igazán gyárrá, a szó teljes értelmében.

— Ezt a megállapítást támasztja alá még az is, hogy miként változott meg a termelés szerkezete. Azelőtt termékeink jó része hordós áru, velő, pulp volt, jelenleg pedig dobozos, üveges készáru. Sokat fejlődött külső megjelenésük is. Most már az a feladatunk, hogy a dobozos áruk arányát növeljük tovább az üvegesek rovására.

Helytállak a nehéz években

— Az idei év sok megpróbáltatást jelentett a mezőgazdaság számára, ez a konzervipart miként érintette?

— Igen gyenge volt a termés paradicsomból, paprikából, meggyből, uborkából sárga- és őszibarackból, s emiatt nem tudtunk gyártani elegendő befőttest, dzsemet, ízt, savanyúságot, paradicsomsűrítményt és lecsót sem. Drágult a termékek ára. Csak a paradicsomért és a paprikáért tíz millió forinttal többet fizettünk ki, mint amennyi a tervben szerepelt. A rossz időjárás miatt eltulodott több zöldség- és gyümölcsféle érés-ideje, a késés és a torlódás nagyon megnehezítette munkánkat. Még nyáron is kénytelenek voltunk húsárakat tartósítani, úgyhogy nemcsak a zöldségre, gyümölcsre, a húsrá is kellett vigyáznunk, meg ne romoljon.

— Egy szó mint száz: a gyár valamennyi dolgozóját, minden munkatársamat elismerés illeti helytállásukért. A munkásoknak és a műszakiaknak köszönhető, hogy úrrá lettünk a nehézségeken, s végül is reménykedve nézhetünk az év végi mérlegre. A termelési érték tervét várhatóan 15 százalékkal túlteljesítjük, ezen belül a belföldre szánt 59 millió forint értékű áru helyett 80 milliót, külföldre 152,6 millió helyett 162,2 millió forint értékű árut adunk. A munkások létszáma nem éri el a tervezettet, de a termelékenység 20 százalékkal túlha-

ladja azt. A selejt az engedélyezett két százalék helyett csupán 0,9 százalék lesz.

— Az idei év krónikájához még hozzátartozik az is, hogy hét üzemrészben bevezettük a termelékenységi prémium rendszerét. Ez eddig 40 ezer forintot hozott a vállalat konyhájára, amiből 14 ezret kifizettünk az arra érdemeseknek. Az üzemszervezési tevékenység egymillió forintos megtakarítást eredményezett. Igen nagy gondot fordítottunk műszaki fejlesztésre is, sok gépet, felszerelést szerezettünk be.

A felkészülést már megkezdik

— A harmadik öt éves terv küszöbén állunk. Mik a kilátások? Hogyan fog növekedni tovább a termelés?

— Előreláthatóan 320 millió forintra növeljük a termelés értékét, ami azt jelenti, hogy nem háromszor, hanem 3870 vagon árut bocsátunk ki 1970-ben a gyárból. A jövő évi terv 275 millió forint értékű termék előállítását írja majd elő. A terv lebontását, a nyersanyagok biztosítását már megkezdjük. Jó kapcsolatainknak tudható be, hogy a jövő évi termeléshez katasztrális hoid szerint 72,6, mennyiség szerint 99 százalékban leszerződöttünk a mezőgazdasági nagyüzemekkel. A téli átállás december elején megvolt, januárban is ugyanazokat a gyártmányokat készítjük majd, mint most.

— Az új öt éves tervben is kapunk beruházást, közülük a víztorny építését 1966-ban meg is kezdjük. Új gyümölcsefeldolgozó üzemet is építünk. Nyilvánvaló, hogy a népgazdaság számára továbbra is fontos a konzervipar fejlesztése, s mi, mint eddig, ezúttal is igyekeznünk fogunk minden erővel szolgálni a vásárlók és a népgazdaság közös érdekeit.

FEHÉR KÁLMÁN

Ülést tartott a Csongrád megyei képviselőcsoport

Szegeden tagnap, szombaton délelőtt ülést tartott a Csongrád megyei országgyűlési képviselőcsoport. A képviselő dr. Komócsin Mihálynak, a megyei pártbizottság titkárnak tájékoztatója alapján foglalkoztak a nők helyzetével és főként foglalkoztatottságukkal az iparban Csongrád megyében és székhelyén, Szegeden.

Méltó pártházat kapott Kistelek

Kedves, családias ünnepséget rendeztek tegnap este a kisteleki kommunisták az újjáalakított pártház megnyitása alkalmából. Az avatásnak is beillő rendezvényen részt vett Török József, az MSZMP járási bizottságának első titkára. Köszöntőjében hangsúlyozta az újjászületett pártház szerepét a község kommunistáinak, KISZ tagjainak politikai és erkölcsi nevelésében, sőt hasznos szórakozásában is. Az öt helyiségből álló épületben pártiroda, KISZ szoba, tanácskozóterem és ifjúsági klub kap helyet. A pártoktatás, a KISZ és úttörő rendezvények szintén otthonukra találnak itt. A községi pártbizottság — a tanácsal, földművelőszövetkezettel és tsz-ekkel együttműködve — mintegy 70 ezer forint költséggel végezte a pártház átalakítását.

Átadta megbízólevelét a Holland Királyság nagykövete

Kisházi Ödön, a Népköztársaság Elnöki Tanácsának helyettes elnöke szombaton fogadta Herman Constantin Schoch rendkívüli és meghatalmazott nagykövetet, a Holland Királyság új magyarországi nagykövetét, aki átadta megbízólevelét. Herman Constantin Schoch nagykövet megbízólevele átadásakor beszédet

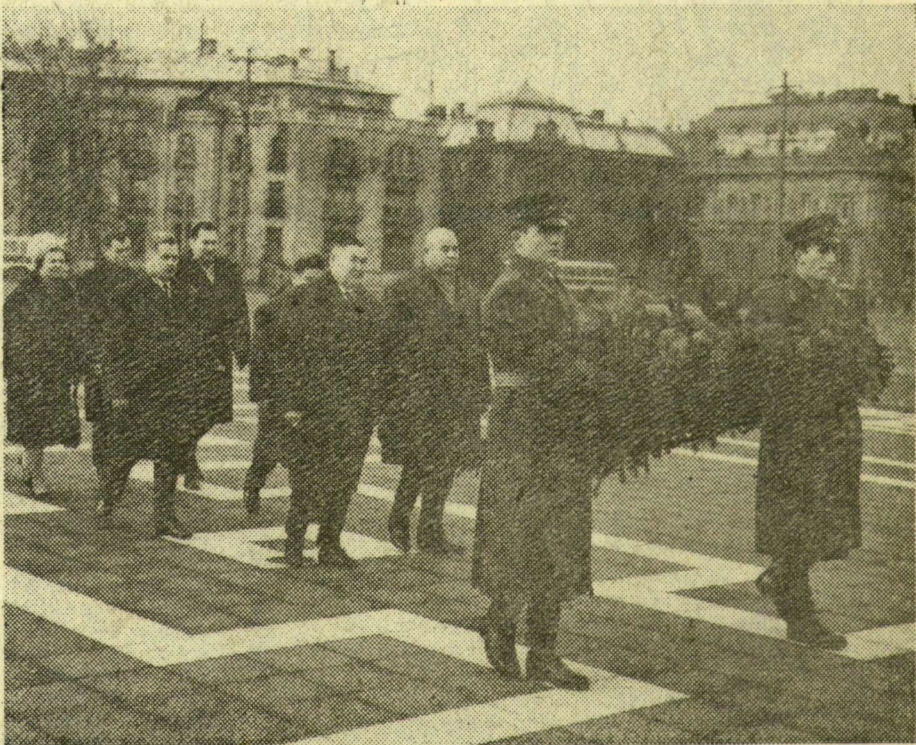
A Szovjetunió Legfelsőbb Tanácsának küldöttsége a Minisztertanács elnökénél

A Szovjetunió Legfelsőbb Tanácsának hazánkban tartózkodó küldöttsége, amelyet P. J. Seleszt, az SZKP Központi Bizottsága Elnökségének tagja, az Ukrán Kommunista Párt Központi Bizottságának első titkára, a Legfelsőbb Tanács Szövetségi Tanács Törvényelőkészítő Bizottságának tagja vezet, szombaton délelőtt megkoszorúzták a magyar hősök tiszteletére emelt emlékművet a Hősök terén, s lerótták kegyeletét a Szabadság téri szovjet hősi emlékműnél is.

Kállai Gyula, a Forradalmi Munkás-

Paraszt Kormány elnöke és Kisházi Ödön, az Elnöki Tanács helyettes elnöke szombat délután fogadta a Szovjetunió Legfelsőbb Tanácsának küldöttségét. A magyar államférfiak hosszabb, szívélyes eszmecsere folytattak a delegációt vezető P. J. Seleszt-tel és a többi szovjet vendéggel.

A baráti találkozásnál jelen volt Vass Istvánné, az országgyűlés elnöke és G. A. Gyenyiszov, a Szovjetunió budapesti nagykövete. (MTI)

Koszorúzás a Hősök terén

Ma megválasztják a FIR vezetőségét

Az Ellenállók Nemzetközi Szövetségének (FIR) V. kongresszusa szombaton a Magyar Tudományos Akadémia székházának dísztermében folytatta tanácskozási A. P. Mareszjevnek, a szovjet hadviseltek bizottsága főtákarának elnöklétével.

Az első felszólaló Emil Redmann, a náci rendszer üldözöttei nyugat-berlini szervezetének vezetője tagja volt. Kurt Bachman

(NSZK) a náci rendszer üldözöttei szervezete elnöke, a tagja behatóan foglalkozott a háborús bűnök elévülésének kérdésével.

Stefan Grajek (Izrael) a varsói gettófelkelés harcosainak nevében beszélt.

Dr. Josef Plojhar csehszlovák egészségügyi miniszter egyebek közt ezt mondotta: — Engem, mint katolikus lelkészt sokszor megkérdettek, hogyan egyeztettem össze, hogy tagja vagyok egy kommunista rendszer kormányának? Erre azt szoktam válaszolni, azért dolgozunk, hogy itt a Földön ne legyen pokol, s nem azon vitatkozunk, hogy a halál után van-e mennyország? — Hangsúlyozta ezután: — Valamennyiünk kötelessége, hogy ilyen felelősségteljes korszakban, mint antifasiszták egységesen küzdjünk a háború, a fasiszmus ellen, a népek barátságáért. Miguel Angel (Spanyolország) azoknak képviselőitében szövegezt a kongresszus részvevőire, akik a Franco-féle fasiszta uralom ellen ma is folytatják a harcot. Francois Schweitzer (Franciaország) az önkéntes külföldi harcosok franciaországi szervezete alelnökének beszéde után a belgiumi volt zsidó ellen-

álló szervezete képviselőiben Max Szyffer, majd Veszelin Georgiev, a bolgár küldöttség vezetője, az antifasiszta harcosok bizottságának elnöke, utána Miranda Laval (Franciaország) a volt rawensbrücki foglyok nevében beszélt.

Dávid Diamant, a franciaországi zsidó ellenállók segélyszervezetének képviselőiben szövegezt a kongresszushoz, majd a Demokratikus Ifjúsági Világszövetség üdvözlését Grigorij Szokolovszkij tolmácsolta a tanácskozás részvevőinek.

A délelőtti ülés utolsó felszólalója Renato Bertolini, Olaszország küldötte volt.

A délelőtti ülés befejezése után a kongresszuson részvevő lengyel küldöttség — élén Wladimir Lechowicz-csal, a delegáció vezetőjével, a FIR alelnökével a Bem József téren megkoszorúzták a 48-as szabadságharc hős tábornokának szobrát.

A délutáni plenáris ülésen további hozzászólások hangzottak el és bizottsági beszámolókat ismertettek.

A kongresszus ma délelőtt tartja utolsó ülését. Ekkor kerül sor az ellenállók nemzetközi szövetsége vezetőségének megválasztására.

Tizenkétezer új traktorost képeznek ki a télen

A betakarítás és a többi őszi munka zömének befejeztével országwide megkezdődtek a traktorvezetői tanfolyamok. A tervek szerint az idén 12 000 fiatalember, zömében termelőszövetkezeti dolgozó, szerez a betanított munkás-képzés keretében traktorvezetői képesítést. A tervezett 400 tanfolyam közül körülbelül 100 nyílt már meg, mintegy 3000 hallgatóval. A tanfolyamok többségét a gép- és gépjármű-állomások rendezik, de sok működik a termelőszövetkezetekben is. Az állami gazdaságok most már csak kevés traktorost képeznek ki, alig többet, mint amennyit saját munkásgárdájuk utánpótlásához szükséges.

A mezőgazdasági üzemek úgyszólván állandó trakto-

ros-hiánya elsősorban eddig sem a kiképzettek számán múlott, hanem azon, hogy a tanfolyam elvégzése után a traktorosok jelentős része a mezőgazdaságon kívül helyezkedett el. Javulást ígér ezen a téren az az új intézkedés, amely szerint, ha a traktoros a képesítés megszerzését követő két éven belül otthagyná a mezőgazdaságot, részben vagy teljesen köteles megtéríteni a tanfolyamnak az állam által fedezett költséget. Ez pedig jelentős ösztönzés, mert egy-egy traktoros kiképzése — attól függően, hogy helyi, körzeti, vagy bentlakásos tanfolyamon tanul — kerekén 1200, 1700, illetve 2800 forintba kerül. (MTI)